

Ey Kutup Yıldırım;

Asırlar, asırlar sonrasında bengisû bakışlarına hasret bir yüreğin, dinmek bilmeyen fevâridir bu. Sen ki tüm mahlukatın ve nebâtâtın üzerine inmiş sonsuza nursun. Var Edenin en güzel halîfesi, on sekiz bin âlemin efendisi, Eşref-i mahlukat'a rahmetsin.

İnsanlık cehalet bataklığının ortasına körkütük saplanmış, şirk içinde gırpınırken tevhidten yoksun, yaratılış gayesini unutmuş, suyu çekilmiş kalplere madde yerleşmiş ve mana unutulmaya yüz tutmuştu. Nefisler ilahlaşmış hayat zevk-i sefadon ibaret sayılıyor, gönül kalelerindeki bâtıl bayraklarını günah rügarları dalgalandırıyor. Maddeye sahip olanlar diğerlerini ötekileştiriyor, üstünlüğü malda, mülkte, fonda, şöhrette görüyorlardı. İnsanlık hak kutbundan çıkmış, rotasını bilmeyen yelkensis gemiler gibi cehalet bataklığında gırpınıyordu. İnsana verilen değer kendini kalbur üstü annedenlerce eğertenmiş, diller Allah'ın adını zikretmekten yoksundu.

Yer, gök, ağaç, insan, âlemler, tüm kâinat efendisini bekliyordu. Bu keşmekeş ve amansız hengame, şüphesiz onun sancısıydı. Zifiri karanlık her zerreyi boğmuştu. Güneşe hasret gönüller bigare bakışlarını umutla arsa gevirmişti. Hak'ın şafağı yaklaşmış ve bu mucizevi başaklar senin habercindi.

Ve, ve sonra sen geldin EFENDİM. Sarsıldı gök kubbe, adın yankılandı mâverada. Selam durdu sana yaratılmışların tümü. Bâtıl, kendi bataklığında boğdun, bu katran karanlık, nurunla dalga dalga yeryüzünün en uçra dehlizlerine kadar dağıldı. Kasvetli geceler, yerini Allah'ın adıyla uyanılan gündüzlere bıraktı. Sabrın, cesaretin ve merhametinle, yeşil sancağı gönül kulelerine taktın.

Asırlar.. Asırlar sonrasında Asr-ı Saadet'in kokusu gelmiyor EFENDİM. Bâtıl zail olduğu yerden fîlielenmekte. Hakka uyanmak isteyen ruhum sana susuyor EFENDİM. Goraklıyorsa, bengisû bakışlarını bizden gevirme EFENDİM. Yokluğun kâinat kadar derin bir boşluk oluştururken zamanın ahirinde, hırın dalgalardan ve kapkara bu kütlelerinden, sünnetini gererek güverteme. Var Edenden aldığım kesilmeyen umudumla, asılıyorum küreklere.

Yağmalanıyor mizan, teraâilerde kirli parmaklar cirit atıyor EFENDim.
Hak yoluna, şefaatin uğruna yedi düvele geriyorum imandan göğsümü.

Zülfikârı tutan bilek, Konstantin surlarında Ulubatlı olmasam da,
276 kiloyu sırtlayamasam da, yeşil sancağı dalgalandıran bir nefes olurum
EFENDim. Çünkü ben bilirim ki Allah nûrunu er ya da geç tamamlayacak
cürmüm ne ise ecrim de o olacak.

Sancağın altında toplanmak, şefââtine nail olup Keuser'in başında
birlikte olabilmek umuduyla...

ALİ GAYİR

Demirci Anadolu

İmam Hatip Lisesi